

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Opeenvolgende **PROFETISCHE** **gebeurtenissen** **(deel 7)**

voorafgaand aan het einde van
de huidige tijdsbedeling

De WEDERKOMST van Christus

Christus komt terug om een einde te maken aan het oordeel over het afkerig Jodendom

2 Aangaande deze “Wederkomst” òf “2de Komst” lezen wij zowel in het Evangelie volgens Mattheüs alsook volgens Lukas:

- “Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten (sv: wordt u woest gelaten). Voorwaar, Ik zeg u dat u Mij niet zult zien, TOTDAT de tijd zal gekomen zijn dat u zult zeggen: **Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Here!**” (Lukas 13:35, zie ook nog [Mattheüs 23:38-39](#)). ¹

Eeuwenlang is het “belofde land” door heidenen vertreden... Jezus’ profetisch Woord is vervuld geworden en de volbrenging ervan is bij lange na niet afgelopen, want:

- “...Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt (sv: vertreden) worden, TOTDAT de tijden van de heidenen vervuld zullen zijn.” (Lukas 21:24b)

Voorwaar, zowel land als stad vielen (in 70 na Christus) onder het oordeel, dat voorzegt was! Tòch is dit woord van oordeel zeker niet zonder liefde gesproken, als wij het maar zó willen beluis-

¹ De Bijbelteksten zijn door mij vermeld in de Herziene Statenvertaling / HSV, tenzij anders vermeld. (noot AK)

teren: **Het is het laatste appèl**, dat Jezus richtte tot Jeruzalem; en Hij gaf daarmee meteen een openbaring van Zijn INTENSE LIEFDE voor Zijn volk, in de onvergetelijke woorden die daaraan direct voorafgingen:

- “*Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt die naar u toe gezonden zijn, **hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels, maar u hebt niet gewild!***” (Lukas 13:34)

Het zal Hem vast en zeker bedroefd hebben een oordeel te moeten uitspreken.

“*Jeruzalem, Jeruzalem!*” In deze herhaling klinkt de ontferming en de bewogenheid van de Heiland door... Jeruzalem, “*die de profeten doodt*” en daarmee nog steeds bezig was toen de Here die rede uitsprak, wilde Hem niet. Ook Hij zou weldra worden gedood en zou een gewelddadig einde vinden, vanwege de ergernissen en de bittere haat van een volk, van gepeupel, dat tot en met vergiftigd was met “het zuurdesem van de Fari- zeeën en Sadduceeën (de toenmalige ‘Schriftgeleerden’)!” (zie [Mattheüs 16:6](#) + [11](#), sv). Profetisch, een aankondiging, niet alleen van Zijn dood, maar ook van het sterven van degenen, die nà Hem zouden komen en in Zijn Naam het volk en de natiën hetzelfde zouden leren en voorhouden!!

Jezus-Messias zond ook werkelijk anderen en in profetisch licht wordt alle aandacht gevraagd voor

dit woord uit Mattheüs 23:

- *“Daarom zie, **Ik** zend profeten, wijzen en Schriftgeleerden naar u toe, en sommigen van hen zult u doden en kruisigen, en sommigen van hen zult u geselen in uw synagogen, en u zult hen vervolgen van stad tot stad.”* (Mattheüs 23:34)

4 Zó werd en wordt de profetische lijn van de vijandschap doorgetrokken naar... de toekomst. Farizeeën en Schriftgeleerden zetten de praktijk van hun voorvaderen ongehinderd voort, zoals ook geschreven staat in Mattheüs 23:32: *“Maakt ook u dan de maat van uw (voor)vaderen vol!”* Hun voorvaderen hebben in hun dagen profeten gedood, zij deden het in Jezus’ dagen en zullen het nu en straks ook doen. Steeds en telkens weer zal er een geslacht van “Farizeeën” zijn; zowel onder degenen die voor Joden doorgaan als onder de niet-Joden.

In Jezus’ dagen waren die Farizeeën en Schriftgeleerden, met de overpriesters en de leiders van het volk, de felste tegenstanders van Jezus Christus (zie [Lukas 19:47](#)) en daarna van hen, die door Hem werden uitgezonden. Het Bijbelboek Handelingen laat ons zo duidelijk zien en verstaan “hoe” de Gemeente werd vervolgd... De apostelen werden voor het Sanhedrin gedaagd; Petrus werd in de gevangenis geworpen; andere Gemeenten hebben te lijden gehad vanwege de Joden, zoals wij kunnen lezen in 1 Thessalonicenzen 2:14-15:

- *“Want u, broeders, bent navolgers geworden*

van de Gemeenten van God die in Judea zijn, in Christus Jezus, **omdat ook u hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers** als zij van de Joden, **die zowel de Here Jezus als hun eigen profeten hebben gedood en ons hebben vervolgd**. Zij behagen God niet en zijn alle mensen vijandig gezind.”

5

Paulus, Sylvanus en Timotheüs werden tot het uiterste vervolgd; zij moesten Thessalonica halsoverkop verlaten en in Berea was het heus niet anders. Paulus heeft diverse keren geselingen, zowel met de zweep als de roede, ondergaan (zie [2 Korinthe 11:24-25](#)) en werd zelfs éénmaal gestenigd. Met dit al werd het door Jezus gesproken woord HARDE REALITEIT en daarom was het oordeel van God daarover onvermijdelijk.

Jeruzalem, waarvan in de psalmen werd gezongen als zijnde “*de stad van de grote Koning*” (Psalm 48:3b), wilde de genadetijd niet aannemen...

De “Palmstad” werd “Bloedstad!” Huichelaars zouden hun oordeel niet ontlopen en het “wee” zou met alle kracht over hen komen, omdat Jezus zei:

- “*Slangen, adderengebroad, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen?*” (Mattheüs 23:33)

Het afscheid van Jezus-Messias was dan ook niet definitief, maar... TOTDAT-Hij-straks-wederkomt. Zó heeft men de algehele verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus wel als dit definitieve

oordeel willen beschouwen, maar de profetische rede van Jezus Christus (zie [Mattheüs 24](#)) zegt ons overduidelijk, dat dit toen niet het geval was. Want, bij de verwoesting van “de stad des vredes” (?) was er geen sprake van een “komen op de wolken des hemels”. Maar éénmaal komt de ommekeer, waarvan zo lang geleden al werd geprofeeterd! **Dàn “zullen zij Hem aanschouwen, Die zij doorstoken hebben...”** (zie [Zacharia 12:10](#)). En eens zal ALLE knie zich (zelfs “in het stof”) voor Hem buigen. Halleluja! Amen.

Christus' WEDERKOMST is nodig tot de voleinding van 'Gods Plan der Eeuwen'

De wederkomst of “parousia” ² (= de tegenwoor-

² Uit de Studiebijbel:

Het zelfstandig naamwoord **parousia** betekent (1) ‘aanwezigheid, tegenwoordigheid’, en (2) ‘komst, aankomst’. Afgeleid van *par-eimi* ‘zijn (bij), aanwezig of tegenwoordig zijn’ houdt de 1ste betekenis in ‘het ergens zijn of aanwezig zijn’, d.w.z. de aanwezigheid of tegenwoordigheid van een persoon op een bepaalde plaats. Zo lezen we bijv. in [Filippenzen 2:12](#) over Paulus’ tegenwoordigheid, in tegenstelling tot zijn afwezigheid, en in [2 Korinthe 10:10](#) over zijn persoonlijke aanwezigheid, dit in tegenstelling tot contact dat hij met zijn lezers heeft via zijn brieven.

In de 2de betekenis gaat het om het naar iemand of iets toekomen (vandaar ‘toekomst’ in sommige vertalingen) **en er dan zijn, dus ‘komst’ om te blijven.** ... In het buitenbijbelse Grieks wordt het woord speciaal gebruikt voor de officiële komst van een koning naar een bepaalde stad of streek in zijn rijk. In het NT wordt het woord in het bijzonder gebruikt

digheid) van Jezus Christus wordt door de gehele Bijbel met grote nadruk aangekondigd. Zij is in de Schrift geen “losse bewering”; integendeel, het Nieuwe Testament alleen al herhaalt op ongeveer 319 plaatsen, dat Jezus “komt”. Hier volgen een paar teksten:

- “...zij zullen de Zoon des mensen zien, als **Hij op de wolken van de hemel komt...**” (Mattheüs 24:30)
- “...op de dag waarop de Zoon des mensen **geopenbaard zal worden**” (Lukas 17:30)
- “...door de verschijning **bij Zijn komst**” (2 Thess. 2:8)
- “Zie, **Hij komt...** en elk oog zal Hem zien,...” (Openbaring 1:7)
- “Wanneer de Zoon des mensen **komen zal...** zullen al de volken (voor Hem) **bijeengebracht worden...**” (Mattheüs 25:31-32)

Maar, bovendien wordt ons duidelijk verteld “waarom” deze Wederkomst – deze geprofeeteerde “verschijning ten tweede male”, IN HEERLIJKHEID ditmaal (zie o.a. [Mattheüs 16:27](#) en [25:31](#)), deze “universele openbaring” van de Zoon des mensen en van de Zoon van God, ja, van de Here Jezus Christus – “NODIG” is!

Deze wederkomst zou zinloos zijn als God beslo-

voor de ‘komst’ van Jezus Christus en dan gaat het niet om Zijn (1ste) komst in het vlees, maar steeds om **Zijn (2de) komst IN HEERLIJKHEID, Zijn Wederkomst aan het einde der tijden** (zie bijv. [Mattheüs 24:3](#), [2 Thess. 2:8](#), [1 Johannes 2:28](#)).
(noot AK)

ten had tot algehele vernietiging van de mensheid. Want, Jezus Christus komt heus niet als “dood-graver van de mensheid”, maar WEL als “de rechtvaardige Rechter” (zie [2 Timotheüs 4:8](#)), als “Koning der koningen en Here der heren” (zie [1 Timotheüs 6:15](#) en [Openbaring 19:16](#)). Amen.

8

Voorwaar (!) déze wederkomst is nodig tot VOL-EINDING van het Gods-plan der eeuwen, omdat de wereld bewezen heeft en de mensen nog steeds bewijzen, dat zij niet in staat zijn om zelf dit doel en deze bestemming te bereiken, ofschoon deze “droom” altijd heeft bestaan.

Wij hebben en kennen de “slogans” van de imperialistische mogendheden ³, die deze wereld het geluk beloven en nog steeds allerhande (vergeefse) pogingen aanwenden, om deze voze beloften (beloften die heel wat lijken maar die ‘zonder innerlijke kracht’ zijn) te betalen... Maar wij, die het profetisch Woord hebben, zijn geroepen om de voosheid (= de holheid, leegheid, slapheid) van dergelijke “mythen” en de onbegrijpelijke “naïviteit” van hen, die hieraan geloof hechten, “aan de kaak te stellen” en te openbaren. God helpe ons hierin getrouw te blijven tot in de dood.

Tot nu toe hebben allen die (op deze menselijke wijze) de “massa” het paradijs hebben beloofd,

³ Imperialistische mogendheden = Soevereine staten of landen die –door middel van hun politiek van staatkundige en economische expansie (= groei)– streven naar opperste macht, naar wereldheerschappij etc. (noot AK)

deze vroeg of laat in kennis gebracht met de Mammon en daardoor met de neerwaartse gang richting hel... Neen, nooit en te nimmer moet verwacht worden dat de genezing (lees: BEKERING) van deze wereld van haarzelf zal komen. Aan de andere kant moeten de gelovigen zich niet verbeelden dat zij in staat zijn om de verdwaalde en verdwaasde mensheid “goed terecht” te brengen, door (goedbedoelde) broederlijke rechtvaardigheid te doen heersen. Ook in deze gevallen moeten wij, zo willen wij het neerschrijven, “lager mikken”! Jezus heeft gezegd: “**WANT zonder Mij KUNT U NIETS DOEN**” (Johannes 15:5c). De gelovigen, die al zo ontzaglijk veel moeite hebben om met elkaar goed overweg te kunnen en nauwelijks vrede kunnen handhaven (?), kunnen er zich te enen male niet op beroepen dat zij de wereld kunnen verbeteren – haar kunnen **VERNIEUWEN**. Daarvoor heeft deze wereld toch echt Jezus Christus nodig en **daarom is het noodzakelijk dat de Here wederkomt**. Zijn wederkomst zal bewijzen dat alleen een Goddelijk **WONDER** onze wereld en onze aarde kan veranderen. Zijn verschijning **in heerlijkheid** en **met grote kracht** zal bewijzen dat alleen Goddelijke interventie ‘Gods Plan met de mensheid’ kan verwezenlijken.

Deze 2de komst van Christus, waarvan de straling –let op de tekenen der tijden!– reeds de omtrekken van de geschiedenis verlichten, is “levensnoodzakelijk!” Want de Here God wil tenslotte en

allereerst deze wereld bevrijden van haar “bezettingsmachten”... En het is deze wederkomst van Christus, welke garant staat voor dat vaste voornemen van God, om alles in VOLLE WAARHEID te laten eindigen. En onder “Christus” wordt door ons geen theorie verstaan, maar de WERKELIJKHEID, de Persoon van Jezus Christus!

10

De eerste christenen, onze pinksterbroeders en zusters (zo genoemd vanwege de uitstorting van Gods Geest, zie [Handelingen 2:1-4](#)), hadden steeds vol verlangen uitgekeken naar deze wederkomst; en de reden hiervan is niet, zoals men dikwijls gelooft, omdat zij zich zwak voelden tegenover deze, ook voor hen, vijandige wereld, en om hulp riepen uit angst verpletterd te worden; neen, deze mensen van een “Nieuwe Tijdsbedeling van Genade”⁴ hadden beslist niet aan hun beperktheid gedacht, toen zij zo VURIG hoopten op de wederkomst van hun Heer... Wel hadden zij van Zijn wederkomst zeker de opening van de grenzen verwacht... Niet op hun menselijke armoede en onvermogen was het oog gericht, maar op de VOLHEID van Jezus Christus Zèlf, Die hun aangezegd had te hopen, Die hen daartoe had uitgenodigd, had “gedreven”

⁴ De Nieuwe Tijdsbedeling van Genade = De periode die de verhouding tussen God en mens NA Christus' (1ste) komst aangeeft. Tevens de periode van het begin (of het ontstaan) van de Gemeente, die plaatsvond/doorbrak na de uitstorting van Gods Geest op het eerste, Nieuwtestamentische Pinksterfeest (zie [Handelingen 2:1-4](#)). **Een periode van in totaal 2000 jaar.** (noot AK)

als het ware:

- *“Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof óók in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen;... Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, KOM Ik TERUG...”* (Johannes 14:1-3)
- *“En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden **tot een getuigenis** voor alle volken; EN DAN ZAL HET EINDE KOMEN.”* (Mattheüs 24:14)
- *“...en u zult **Mijn getuigen zijn**,... tot aan het uiterste van de aarde.”* (Handelingen 1:8)

Laten wij dan nu, op onze beurt, “overweldigd worden” door de grootheid en majesteit en heerlijkheid van Jezus Christus en Zijn Geest; en onszelf laten meevoeren door deze “vaste hoop” op Zijn wederkomst in glorie.

Het is niet van belang en zelfs onmogelijk om datum, plaats en nauwkeurige andere gegevens betreffende deze 2de komst van Christus exact te kennen. Belangstelling hiervoor, hélaas door zoveel gelovigen in deze dagen nagespeurd, zullen alle aandacht van de CENTRALE VERWACHTING alleen maar afleiden! Als voorbeeld: kinderen die naar het station gaan, om daar hun vader en/of moeder af te halen, hoeven toch niet het dienstpersoneel van de spoorwegen te kennen plus nog de werking van wissels en signalen te begrijpen? Wie zo iets tòch doet, daartoe aangezet

door nieuwsgierigheid en al te grote misplaatste belangstelling, loopt het grote gevaar om vader en/of moeder te vergeten en MIS TE LOPEN!

12 De dag van onze Here Jezus Christus is “de dag der dagen” en het vaste punt, dat aan de profetische horizon zichtbaar is. Zij is de “verborgen inhoud” van al onze uren vol van ingehouden spanning en blijde verwachting. Want, het is toch waarlijk zó dat hij/zij die Jezus Christus VERWACHT, “méér (ver)WACHTEN dan wachters op de morgen” (zie [Psalm 130:6](#)), omdat NU AL elk ogenblik van zijn of haar mensenbestaan – door de inwoning van Zijn Geest – LEVEND GEMAAKT wordt. Halleluja!

Onze oude en zonden-zieke wereld, zoals deze nu is, onze geschiedenis, die ondanks de vele wonderen van de techniek in zoveel opzichten onthutsend, ontstellend, is, onze eeuwen vol tegenstand en tegenspraak,... zij zijn geroepen, ja, bestemd, om roemloos te eindigen. **God WIL DAT ZO!** En **Zijn heilige wil is volmaakt**, Hij is de Wet (en de vervulling daarvan)! Amen. Daarom blijft Hij trouw aan Zijn onberouwelijke beloften en onderstreept deze nogmaals door de WEDERKOMST van Christus. Wat er ook zal plaatsvinden, DIT GROTE WONDER zal vast en zeker gebeuren en wij, als Gods kinderen, dienen ons nu al te verblijden!

Is er dan voor ons niets te doen? Moeten wij maar met de handen over elkaar blijven zitten en alles

maar “gewoon” afwachten? Men kan in elk geval onze pinksterbroeders en -zusters die (persoonlijk) de uitstorting van de Heilige Geest tijdens de zgn. Vroege Regen ⁵ meemaakten – en die vol verwachting uitzagen naar de wederkomst van Christus – niet verwijten dat zij met de armen over elkaar in “hun wachtkamer” zijn gaan zitten, zoals zovele christenen vandaag de dag maar al te graag doen... Daar dient van onze kant EEN OVERVLOEDIG ACTIEVE HOUDING gevonden te worden, welke zich richt naar “de dag des Heren”.

- **“Laten wij tot Hem naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof”** (Hebreeën 10:22),
- **“LATEN WIJ de belijdenis van de hoop onwrikbaar VASTHOUDEN”** (Hebreeën 10:23),
- **“En LATEN WIJ op elkaar LETTEN (sv: acht nemen)”** (Hebreeën 10:24),
- **“Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten”** (Hebreeën 10:25),
- **“Nu immers kijken wij (als) door middel van een**

⁵ Hier wordt met de zgn. “Vroege Regen” de UITSTORTING van de Heilige Geest bij **het ontstaan / begin van de zgn. Pinkstergemeentes in de vorige eeuw** (dus vanaf ± 1900) bedoeld. Deze uitstorting was nodig voor de groei en geestelijke diepgang van de Gemeente in “het laatste der dagen”. Het waren de zgn. “eerste druppelen” die de komst van de Spade of Late Regen (beeld van een geestelijke STORTREGEN in het laatste der dagen) voorafgaan. Zoals voorzeggd in [Joël 2:23](#) + [28-29](#). (noot AK)

spiegel in een raadsel (sv: *in een duistere rede*).” (1 Korinthe 13:12)

14 Er wordt van ons **geloofsactie** gevraagd, een HANDELEN op Zijn Woord, op welke grond wij slechts kunnen vermoeden, hoe groots de ontknoping, de ontplooiing van de resultaten van de overwinning van Christus' kruis (Zijn dood en opstanding), over de gehele aarde en voor alle mensengeslachten wel zal zijn. Al is het dan niet mogelijk om een nauwkeurig programma van de laatste dagen voor onze oude en moede aarde op te stellen, toch kunnen wij wel enkele belangrijke gevolgen van de wederkomst van Christus, naar de Schriften, aanduiden. Want één ding is zeker: de Here Jezus komt om Zijn heilswerk – dat door Zijn dood en opstanding reeds is VOLBRACHT – te tonen, ja, tot aan het einde aller dingen. Wij willen dan ook nog enkele belangrijke (beter gezegd: de belangrijkste) aspecten, uit Bijbelse gegevens gehaald, noemen.

1.

Christus' wederkomst vormt het einde van de heerschappij van de machten der duisternis

De wederkomst van Jezus Christus zal het bankroet, het failliet, de totale ondergang veroorzaken en betekenen van een wereld vol van leugen, bedrog, list, hoogmoed, wreedheid, beestachtigheid, sadisme, luxe uitspattingen, afgoderij en schijnheiligheid, die eeuwenlang door aan de dag is

getreden. Van de vele uitspraken in dit opzicht willen wij er ditmaal slechts 2 noemen, die beide onweerlegbare aanwijzingen zijn ten aanzien van het neerslaan van alle machten van de hel. Om te beginnen:

15

1. “...de wetteloze (sv: de ongerechte)... **De Here zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst.**” (2 Thess. 2:8)
2. “...En ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers bijeenverzameld om oorlog te voeren tegen Hem Die op het paard zat, en tegen Zijn leger. **En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet...** Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem Die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees.” (Openbaring 19:17-21)

Voorwaar, bij deze 2de komst van “de Ruiters op het WITTE paard”, van “de Koning der koningen en Here der heren”, zal het rijk van het kwaad als een kaartenhuis ineens storten; en ook de bewerkers van al dat kwaad. Niets en niemand zal Hem kunnen weerstaan, “Die op dat paard zit, en Wiens Naam GETROUW en WAARACHTIG is, omdat Hij oordeelt en oorlog voert in GERECHTIGHEID; en Zijn ogen zullen zijn als een vuurvlam...” (lees [Openbaring 19:11-16](#)).

“Armageddon” (zie [Openbaring 16:16](#)) zal het geprofeteerde gevolg zijn van deze wederkomst; en alles wat op aarde is bedacht of gemaakt – in die verdoemelijke geest van trots / opgeblazenheid of hooghartigheid, onverschilligheid, onachtzaamheid en opstandigheid tegenover God en Zijn Christus – dat alles is (volgens de profetische Schriften) bestemd om ellendig en schandelijk ten onder te gaan. God zij alle eer!

16

Als wij deze eerste consequentie van de wederkomst des Heren goed begrepen hebben, is het niet moeilijk te verstaan, dat deze tevens een nuttige en ernstige waarschuwing inhoudt, die nu reeds voor ons bestemd is. Het behoeft waarlijk geen nader betoog dat het christenen betaamt om, in deze geest (van verwachting), steeds bezig te zijn met het einde der tijden. Niet direct om alles te weten te komen wat er straks gaat gebeuren, maar wèl om nu reeds op de juiste manier te wandelen en te handelen. **De GEHOORZAAMHEID van de Gemeente van Jezus Christus, waarin de reiniging en de heiliging van het einde nu reeds haar uitwerking doet gevoelen, moet in de allereerste plaats worden bepaald door haar afhankelijkheid en liefde voor, en afhankelijkheid van, de Hemelbruidegom; en daarnaast door alles, wat de Bijbel met betrekking tot de gehele wereld voor de eindtijd aankondigt!**

Wij willen hiermee niet als “inquisiteurs” (= als ‘gehoofsrechters’) wijzen naar anderen; maar wij willen

God vurig en met overgave bidden, òns te verlossen van de boze, terwijl wij in de tussentijd zonder mededogen en in de kracht van de Heilige Geest moeten strijden tegen alle leugen en ongerechtigheid in alle vormen in òns leven, onze gezinnen, en vooral in ònze Gemeente. Juist omdat wij “weten” (door ons geloof in het Woord van God) dat het rijk van satan zal verdwijnen als sneeuw voor de zon, zullen wij er voor moeten waken, hem, op welke wijze dan ook..., in de kaart te spelen. Aan het kruis werd hij (satan) reeds “verslagen” en hij weet maar al te goed, dat hij “*nog maar weinig tijd heeft*” (zie [Openbaring 12:12b](#)). Laten wij dus op onze hoede zijn en laat ons in deze laatste dagen niet worden “gehypnotiseerd” door zogenaamde overwinningskreten van satan en zijn volgelingen, die de duisternis liever hebben dan het licht.

Dat een “heilzaam vrezen” voor de toorn van het Lam zich van ons meester zal maken, als wij ons afvragen: “*Wie kan (blijven) bestaan?*” (SV) of “*wie kan dan (in geestelijke zin) staande blijven?*” (Openbaring 6:17) bij het biddend overdenken van de profetie:

- “*En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over 1000, de machtigen en alle slaven (sv: dienstknechten) en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en **verberg ons** voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en **voor***

de toorn van het Lam.” (Openbaring 6:15-16)

Dit is de grote “bidstond” van de kwaadaardigen, de goddelozen, degenen die het Evangelie van onze Here Jezus Christus niet geloofd hebben! **God is getrouw en nimmer falend!** Amen!

2.

18

Christus' wederkomst brengt de volkomen heerschappij van Christus in Zijn Gemeente

Onze Here Jezus Christus komt niet alleen om “de etterbuilen of het abces” (= alles wat niet in ons hart en leven thuishoort) uit te snijden en om de godslasterlijkheid van het satanische rijk, dat rijk van de duisternis en duistere machten, aan het licht te brengen en te niet te doen. Deze algehele “opruiming of liquidatie” is slechts deel van Christus' algeheel vernieuwend werk of, zó u wilt, van Zijn “herstelwerk”.⁶

Daar is vooral een uitermate, positieve taak te voleindigen; en wel om in de allereerste plaats de realiteit van het volk van God, de Bruidsgemeente, te openbaren⁷ (aan het licht te brengen);... deze voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek òf rimpel òf iets dergelijks, zó, dat zij heilig is en onbe-

⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Het Goddelijke herstelwerk in de Gemeente/Kerk in de eindtijd](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

smet, gelijk Hijzelf dit heeft doen neerschrijven:

- “opdat Hij haar zou heiligen, door haar te REINIGEN met het waterbad door het Woord, opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een Gemeente zonder smet (sv: vlek) of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos (sv: onberispelijk) zou zijn.” (Efeze 5:26-27)

19 Daar zijn nog vele andere Schriftplaatsen die deze HEERLIJKHEID aankondigen, en die bij de “parousia”⁸ openbaar zal worden. Onder meer:

- “Wanneer Christus **geopenbaard zal worden**, Die ons leven is, **dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid**” (Kolossenzen 3:4) en
- “En moge de God van de vrede Zelf u geheel en al HEILIGEN, en mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam **onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Here Jezus Christus**” (1 Thess. 5:23) en
- “Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, **als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn**; want wij zullen Hem zien zoals Hij is” (1 Johannes 3:2) en ten slotte
- “Hem nu Die bij machte is u voor struikelen te bewaren, en u smetteloos (sv: onstraffelijk) te stellen voor Zijn heerlijkheid, in grote vreugde” (Judas 1:24)

⁸ Zie noot 2.

Het staat vast, want God heeft het zó besloten in Zijn Alwijsheid en er staat geschreven dat God, in Christus, Zijn uitverkorenen zal verzamelen

- *“En dan zal Hij Zijn engelen uitzenden en Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het uiterste van de aarde tot het uiterste van de hemel.”* (Markus 13:27)

20 Dit betekent dat dan **“de zichtbare eenheid van Zijn Gemeente”** zal blijken, dat is: openbaar zal worden. En ook op dit punt zal het einde slechts “ontsluieren” wat Christus kruis (Zijn dood èn opstanding) in het verleden heeft “volbracht!” Zie in dit verband ook Johannes 11:52,

- *“...om de kinderen van God, overal verspreid, bijeen te brengen.”*

Het is vanzelfsprekend, dat deze eenheid niet alleen maar uiterlijk zijn zal, maar zal corresponderen (overeenkomen) met de door Gods Geest in Zijn Lichaam gewerkte, diepe eenstemmigheid van alle wedergeborenen: één in dezelfde dankbaarheid en aanbidding en uitdragend hetzelfde geloof in eensluidende belijdenis. Wat zoiets betekent? Het einde van alle “particularisme”,⁹ van alle “farizeïsme” (= gedrag als van farizeeërs, namelijk: huichelachtigheid, schijnheiligheid); en van alle “verdeeldheid en vervloekingen”, waardoor het volk des Heren, zowel vroeger als vandaag de dag, verscheurd werd en wordt. Wanneer wij dit nu het

⁹ Particularisme = Het stellen van particuliere / persoonlijke belangen boven het algemeen belang. (noot AK)

einde noemen van de “vivisectie van de Gemeente” (ofwel: het einde van alle afscheiding, scheuring of verdeeldheid in de Gemeente Gods, die toch –Bijbels gezien– één levend organisme is of zou moeten zijn), dan vragen wij ons af: “Wie zou niet verheugd zijn dit te zien?”

21 Wanneer wij nu bij dit alles ook denken aan de “valse en ware eenheid”, dan begrijpen wij, dat alleen het wonder van Christus deze eenheid van de kinderen Gods zal kunnen bewerkstelligen in deze op-handen-zijnde (straks geschiedenis wordende ...) hergroepering. Daar zijn in onze dagen machten aan het werk, die vooruit willen grijpen door deze eenheid te forceren. Niets is zó gevaarlijk als dergelijke bewegingen!

Want wat speelt zich daardoor nu af in onze tijd (?), al gebeuren vele dingen “achter de schermen”, al wordt ontzettend véél op de markt gebracht en voorzien van het gewilde etiket “oecumene” ¹⁰. En wat dan wel? Het **verlangen naar macht van de ene**, die de andere tot capitulatie moet bewegen.

¹⁰ Oecumene = Afgeleid van het Griekse woord οἰκουμένη, *oikoumenè* dat wil zeggen “de bewoonde wereld”. Met deze term wordt gewoonlijk een groeien naar religieuze eenheid aangeduid. In de brede betekenis kan dit gezien worden als een streven naar wereldwijde religieuze eenheid (eenheid van alle christelijke kerken). In de smallere betekenis bevordert de oecumene de eenheid, samenwerking of het onderlinge begrip tussen de diverse religieuze groepen of denominaties binnen een religie. (noot AK)

Het is niet de suprematie (= de hoogste macht of overmacht) van de éne geloofsbelijdenis over de andere, welke straks beslissend zal zijn. O, neen, maar wèl de overwinning van Christus over alle richtingen en denominaties. God wil bepaald géén “eenheidspsychose”, géén “klimaat van kerkelijke verwarring”, ontstaan onder de “dekmantel van oecumeniciteit” (ofwel: religieuze eenheid vanuit de mens). Het is onmogelijk om te geraken tot de (Goddelijke) eenheid van de Gemeente door middel van een “grootste gemene deler”, waarbij men van alle kanten wat van elkaar overneemt,... hier een “rite” (= een godsdienstig ritueel gebruik) en dáár een “instelling”. Neen, mijn broeders en zusters, deze Schriftuurlijke eenheid is géén keurslijf, nòch het pak van een harlekijn (= een bont gekleurd pak van allerlei verschillende, aan elkaar genaaide lapjes); maar het is –om met het Bijbelwoord te spreken– “dat **reine WITTE (bruiloft-)kleed** van de heiligen” (zie [Openbaring 19:7-8](#)), **door Christus geschonken**.

Ware oecumeniciteit (= echte, Bijbelse “eenheid in Christus”) begint en wordt slechts dáár gevonden, waar het gebed: “O God, dat de eenheid van Uw volk slechts tot stand komt door Uw Heilige Geest en zoals Christus die wil en alleen met Zijn middelen en door Zijn heerlijkheid” ook wordt omgezet in GELOOFSDADEN! Wie het Hogepriesterlijk gebed in [Johannes 17](#) biddend bestudeert, zal het niet moeilijk hebben om te komen tot het diepgeestelijk inzicht en begrip, dat déze “eenheid in

Christus” alleen maar wordt (bewerkt en uit)ge-
werkt door Gods Geest in de heerlijkheid van Zijn
verheven ambten en bedieningen in het Lichaam,
door middel van Zijn (Geestes)gaven en Zijn
vruchten. Amen.

23

En zij, die zó bidden en hiertoe arbeiden, gedre-
ven door Gods gezegende Geest, zullen en kun-
nen elkander dan ook niet langer miskennen;
maar zullen alles aanwenden om de Geest dienst-
baar te worden, tot eer en verheerlijking van Jezus
Christus, de Here. Wij willen het zó neerschrijven:
voor déze eenheid is liefde nodig, voor déze
liefde: onderling begrip en waardering, voor dit be-
grip en déze waardering: telkens-weer-terugke-
rende broederlijke ontmoeting en samengaan (fel-
lowship). Bij deze toenadering moet alleen het
Schriftwoord gelden in de machtige ervaring van:

- **“De liefde van Christus dringt ons.”** (2 Korinthe
5:14)

Alle minachting valt dan weg bij ‘groot en klein’.
En schrijvende over deze laatste groep, willen wij
niet vergeten op de voorgrond te stellen dat er tus-
sen trouw en getalsterkte nooit een directe betrek-
king (relatie) heeft bestaan; aan de andere kant
kan een “kleine Gemeente” er zich evenmin op be-
roemen in de waarheid te staan, alleen op grond
van haar kleinheid. Wij komen ALLEMAAL het
beste tot elkaar, als wij ónze (zo vaak in stand ge-
houden en gekoesterde) méérder- en/of minder-
waardigheidscomplexen afleggen en ònze eigen

grove fouten openhartig en blij belijden, opdat de genade van Jezus ons verenigt in één en hetzelfde gevoel van barmhartigheid en vrede.

Halleluja!

[CJH Theys](#)

Enigszins bewerkt door A. Klein

24

Einde van deel 7 = hoofdstuk 10